

УДК 352.9(437.6)+321.15:323.22
DOI <https://doi.org/10.32840/pdu.2022.2.28>

Н. М. Кічера

кандидат політичних наук,
доцент кафедри політології і державного управління
Ужгородського національного університету

МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ НЕЗАКОНОДАВЧИХ ДОКУМЕНТІВ ЩОДО НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН У СЛОВАЦЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ

Предметом даного дослідження є наявні механізми участі національних меншин у процесах публічного управління та адміністрування в Словацькій Республіці, які передбачені стратегією держави у сфері захисту та забезпечення прав національних меншин та етнічних груп. Вони містяться не лише в законодавстві держави, але і в незаконотавчих документах у сфері забезпечення та захисту прав національних меншин та етнічних груп і є частиною Національної стратегії захисту та підтримки прав людини у Словацькій Республіці. Незаконотавчі документи щодо національних меншин є функціональним та дієвим елементом словацької етнополітики, який відображає динаміку етнонаціональних та етнополітичних процесів та проблем в суспільстві, дозволяє вчасно на них реагувати, за рахунок визначення часових меж функціонування документа, розробки наступного документа з врахуванням результатів виконання попереднього та залучення національних меншин до процесу їх розробки. Дана практика сприяє постійному залученню національних меншин в якості суб'єктів до управлінського процесу, зокрема участі у визначенні питань та вирішенні проблем, які їх стосуються, забезпечує співпрацю органів влади, місцевого самоврядування та громадянського суспільства (представників та організацій національних меншин, експертів тощо). Крім того, такі незаконотавчі документи як плани дій щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп, різного роду стратегії як широкого значення (стратегії з попередження дискримінації, захисту прав людини тощо), так і спеціального (наприклад конкретно щодо ромської громади), передбачають і пропонують практичні заходи реалізації теоретичних, навіть подекуди формальних, положень законодавства у тій чи іншій сфері, у даному випадку сфері забезпечення і захисту прав національних меншин та етнічних груп. Подібна система реалізації етнополітики держави, деталізована щодо цілей, заходів, фінансування, суб'єктів і їх співпраці, термінів тощо, завдяки допоміжним незаконотавчим документам, сприяє ефективному функціонуванню публічного управління у даній сфері.

Ключові слова: публічне управління, етнополітика, національна стратегія, національні меншини, законодавство, незаконотавчі документи, Словацька Республіка.

Постановка проблеми. Питання міжнаціонального та міжетнічного діалогу, етнополітичної стабільності та мінімізації відцентрових тенденцій в державах на етнічному, мовному, релігійному ґрунті як ніколи актуальні для сучасного світу та України в умовах повномасштабної війни, окупації частини територій, де фактор «захисту» національної та мовної ідентичності виступає одним з ключових аргументів агресора. Саме тому питання національних меншин та етнічних груп,

забезпечення їх прав та свобод, рівного становища титульного етносу та меншин, а відповідно розробка ефективної етнополітики та національної стратегії щодо захисту і підтримки меншин є важливим завданням для демократичної влади. Дієвим для України у цій сфері є досвід сусідніх країн держав-членів Європейського Союзу, особливо враховуючи євроінтеграційний курс нашої держави та отримання статусу держави-кандидата на членство в ЄС, позаяк одним з ключових питань та

умов збереження статусу є забезпечення прав національних меншин. Як свідчить досвід Словацької Республіки, публічна політика щодо національних меншин та етнічних груп це не лише ефективне законодавство, у тому числі профільні закони (враховуючи відсутність у Словаччині закону про національні меншини), але і дієві незаконодавчі документи, які регламентують питання національних меншин впродовж визначеного періоду часу і дозволяють вчасно відповідати на динаміку етнонаціональних процесів у державі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питаннями дослідження національних меншин та етнічних груп у Словацькій Республіці, законодавства держави у даній сфері, функціонування етнополітичного менеджменту займається ряд зарубіжних, насамперед словацьких авторів. Актуальною є етнополітологічна проблематика, зокрема і публічна політика щодо національних меншин в країнах Центральної Європи серед українських дослідників. Насамперед серед авторів варто назвати Н. Підбережник, М. Зана, Г. Мелеганіч, Г. Землічкову, К. Звілінг, Б. Добош, Я. Ковальчика, Я. Кадлечікову, А. Мушинку, Ш. Шутай, Н. Регіначову та інших. Однак, у даному випадку основою нашого дослідження є документи, зокрема незаконодавчі акти Словацької Республіки щодо національних меншин, які є важливою частиною публічної політики та управління держави у цій сфері. Зокрема це План дій щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп на 2021-2025 роки [1], План дій щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп на 2016-2020 роки [2], Стратегія рівності, інклюзії та участі ромів до 2030 року [12], Національна стратегія захисту та підтримки прав людини в Словацькій Республіці [3; 9] та інші.

Мета статті. Основною метою дослідження є аналіз наявних механізмів участі національних меншин в публічній політиці та адмініструванні, які передбачені насамперед незаконодавчими документами держави у сфері забезпечення прав людини та національних меншин. Це не лише права у сфері культури, освіти, мови, виборчі

права чи права на створення організацій та політичних партій меншин, але й різні інструменти участі національних меншин у підготовці та розробці законів та інших документів, які їх стосуються (через конференції, воркшопи, круглі столи, уповноважених осіб та організації тощо).

Виклад основного матеріалу. Розглядаючи стратегію державної політики у тій чи іншій сфері як систему концептуальних підходів, яка визначає важливі національні інтереси та засоби їх забезпечення, передбачає поєднання теоретичного та практичного досвіду у цій сфері, варто підкреслити важливість всіх структурних компонентів цієї стратегії. При цьому, визначення кола стейкхолдерів підготовки та формулювання як окремої стратегії, так і політичного курсу загалом є одним із визначальних етапів, особливо в умовах публічності.

Чутливою не лише в політиці, але й суспільстві загалом є сфера етнополітики, зокрема питання статусності та прав національних меншин, врегулювання якого також вимагає розробки дієвої стратегії держави. Ефективна державна етнополітика – важлива запорука стабільності та національної безпеки будь-якої держави. Мова йде не лише про законодавство, яке часто може містити виключно формальні положення, та систему відповідальних інституцій, але й, здавалося б не настільки вагомим, незаконодавчим документами. Досвід Словацької Республіки, яка не має прийнятого профільного закону про національні меншини, лише Закон Словацької Республіки про використання мов національних меншин [14], при цьому демонструє ефективність політики щодо національних меншин, про що свідчать і результати моніторингових циклів виконання положень Рамкової конвенції про захист національних меншин та Європейської хартії регіональних мов або мов меншин [5; 6], це ще раз підкреслює й демонструє необхідність конструктивного та результативного підходу до питання розробки також незаконодавчих документів щодо національних меншин, стейкхолдерами у підготовці яких поряд з уповноваженими інституціями, експертами, є також національні меншини.

Незаконодавчі документи на визначений період часу, як, наприклад, вже згадуваний План дій щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп на 2016-2020 роки, Концепція боротьби з екстремізмом на 2015-2019 роки, План дій щодо запобігання та ліквідації расизму, ксенофобії, антисемітизму та інших форм нетерпимості, План дій щодо запобігання всім формам дискримінації на 2016-2019 роки, Стратегія Словацької Республіки щодо інтеграції ромів до 2020 року [7, с. 27] є функціональними та ефективними елементами політики Словацької Республіки щодо національних меншин та етнічних груп. Крім того, Національна стратегія захисту та підтримки прав людини в СР, крім зазначених, містить такі документи як Довідковий матеріал до частини Стратегії з прав національних меншин, Методологію вжиття тимчасових компенсаційних заходів у сфері прав національних меншин та етнічних груп щодо маргіналізованих ромських громад, Звіт про виконання завдань Плану дій щодо захисту прав осіб, що належать до національних меншин та етнічних груп на 2016-2020 роки, План дій із захисту прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп на 2021-2025 роки [4]. Також на сайті Офісу Урядового Уповноваженого у справах ромських громад представлені такі документи у сфері забезпечення прав національних меншин, як Стратегія рівності, інклюзивності, участі ромів до 2030 року [12] та План дій щодо реалізації Стратегії рівності, інклюзивності, участі ромів до 2030 року на 2022-2024 роки [13]. Цільові плани дій будуть розроблені відповідно до Стратегії на 2027 та 2030 роки.

На декілька наступних років був затверджений План дій щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп на 2021-2025 роки, підготовлений Офісом Урядового уповноваженого у справах національних меншин [1]. План дій базується на цілях, викладених у попередньому Плані дій на 2016-2020 роки, а також на рекомендаціях п'ятого циклу моніторингу виконання Словаччиною Рамкової конвенції про захист національних меншин, а також результа-

тах і рекомендаціях п'ятого циклу моніторингу імплементації та виконання Європейської хартії регіональних мов або мов меншин у Словацькій Республіці. Відповідно, у новому плані відображено поточні завдання, поставлені у сфері забезпечення прав меншин, а також пропозиції щодо завдань, що належать до компетенції відповідних міністерств у сфері забезпечення прав національних меншин. План заходів на 2021-2025 роки підготовлено у співпраці з Комітетом у справах національних меншин та етнічних груп. Він визначає основні сфери та оперативні цілі забезпечення прав національних меншин, заходи для їх реалізації (загалом близько 35), терміни виконання, відповідальні органи, суб'єкти співпраці, серед яких Уряд Словацької Республіки, міністерства, уповноважені особи, регіональні асоціації муніципалітетів, організації національних меншин тощо, дорадчі органи та фінансування відповідних заходів. До основних сфер, передбачених планом, належать:

1. сфера законодавчого та інституційного захисту прав і статусу національних меншин, яка передбачає чотири операційні цілі (забезпечення участі меншин у підготовці закону про статус національних меншин; забезпечення процесу підготовки законодавчих змін у використанні мов національних меншин за результатами перепису населення 2021 року для ефективної участі національних меншин та інші);

2. сфера участі осіб, які належать до національних меншин, у вирішенні питань, що їх стосуються. Цей напрямок передбачає шість заходів, зокрема, вдосконалення механізмів участі нацменшин у дорадчих органах усіх рівнів, створення молодіжних та інших платформ; сприяння діалогу між неурядовими організаціями та регіональними та місцевими органами самоврядування; проведення практики студентів з національних меншин та етнічних груп при Урядовому уповноваженому Словацької Республіки у справах національних меншин тощо;

3. сфера збору даних про національні меншини та мову національних меншин, підвищення обізнаності громадськості про національні меншини та етнічні групи,

що включає чотири операційні заходи. Їх мета – забезпечити багаторівневу комунікацію для ретельного аналізу даних про населення з точки зору їхньої національності згідно з переписом 2021 року, започаткувати широку громадську дискусію для розробки пропозицій щодо інновацій політики щодо національних меншин, використання цих процесів для сприяння міжкультурному порозумінню та соціальній згуртованості суспільства;

4. сфера покращення забезпечення мовних прав національних меншин та етнічних груп на практиці, яка передбачає п'ять операційних цілей, зокрема покращення рівня володіння мовами меншин серед державних службовців, створення платформи для обміну досвідом щодо використання мов національних меншин у форма регулярних інформаційних семінарів, публікація електронної бази даних перекладів бланків, заяв, рішень, інших документів та інформаційних матеріалів посадових осіб з урахуванням потреб осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп у рамках реформування та цифровізації державного управління;

5. сфера постійного покращення умов для розвитку культури національних меншин, яка включає дев'ять операційних цілей, спрямованих на підтримку проектів у сфері культури, у тому числі культурних проектів для незахищених груп дітей та молоді національних меншин, яким загрожує бідність та соціальне відчуження, за грантовою програмою «Культура незахищених груп», сприяння усуненню упереджень і стереотипів, сприяння ефективному використанню суспільних ЗМІ з метою формування обізнаності більшості населення, особливо дітей та молоді, про важливість і внесок національних меншин та етнічних груп у розвитку держави тощо;

6. сфера покращення умов освіти національних меншин, яка включає шість завдань, зокрема, більш ефективно врахування специфіки освітніх потреб осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп, у тому числі навчання рідною мовою, підготовка відповідних навчально-методичних матеріалів, виховання та навчання дітей та молоді в дусі

ідей толерантності, міжкультурного та міжетнічного діалогу тощо [1, с. 5-28].

План дій щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп на 2016-2020 роки, який передував діючому Плану, містив сім оперативних цілей, які були актуалізовані на 2021-2025 роки. Кожна з визначених цілей також передбачала ряд запланованих заходів, індикатори виконання, фінансування, відповідальні інституції та суб'єкти співпраці [2]. З результативністю виконання планів можна ознайомлюватися у звіті про виконання завдань планів заходів щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп [10], а також у звітах про статус і права осіб, що належать до національних меншин, які з визначеною періодичністю готує Офіс Урядового уповноваженого з питань національних меншин [11].

Залежно від сфери та оперативних завдань планів визначено основні суб'єкти та суб'єкти співпраці всіх передбачених заходів, серед яких і національні меншини, що є ще одним з механізмів їх участі. Так, наприклад, у реалізації такого заходу із основних оперативних цілей плану на 2021-2025 роки, як забезпечення участі в процесі розробки законопроектів про статус національних меншин та його загальносуспільне обговорення за повної участі національних меншин, повинні бути залучені наступні стейкхолдери: Уряд СР, Міністерство культури СР, Міністерство освіти, науки, досліджень і спорту, Міністерство внутрішніх справ, Міністерство юстиції, Міністерство закордонних справ та європейських зав'язків, Офіс Урядового уповноваженого з питань ромської громади, Асоціація міст і муніципалітетів Словаччини, Союз міст Словаччини, регіональні асоціації муніципалітетів, неурядові організації меншин, які не входять до Комітету з питань національних меншин та етнічних груп, фахівці з академічних кіл [1, с. 7]. Залежно від сфери заходу список суб'єктів може варіюватися, але не обходиться без представників національних меншин. Широке коло стейкхолдерів у даному процесі дає можливість говорити про наявність публічних механізмів у реалізації питань та вирішенні

проблем у сфері забезпечення прав національних меншин, співпрацю державного управління та інститутів громадянського суспільства.

Предметним для даного дослідження та цінним у практичному плані також є досвід розробки незаконодавчих документів у Словаччині. Так, у процесі підготовки Плану дій на 2016-2020 роки, Офісом Урядового уповноваженого з питань національних меншин було проведено безпосередні консультації з національними меншинами, серію воркшопів у регіонах, де концентрація національних меншин є найвищою у Словацькій Республіці, зокрема у таких містах як Братислава, Банська Бистриця і Кошице [8]. Метою цих заходів є забезпечення участі у створенні проекту плану дій у співпраці з Комітетом у справах національних меншин та етнічних груп і представників національних меншин, державної адміністрації та місцевого самоврядування. Відповідно вибір місць проведення подібних семінарів надає можливість якомога більшій кількості представників національних меншин взяти участь та висловитися з цього приводу.

Над чорновим варіантом плану дій в подальшому працює робоча група в Комітеті з питань національних меншин та етнічних груп. Над вже згадуваним проектом Плану дій щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп на 2016-2020 роки, працювала тимчасова робоча група комітету у складі п'яти експертів у сфері прав осіб, які належать до національних меншин та етнічних груп, висунутих членами комітету та п'яти представників державної адміністрації з Міністерства культури Словацької Республіки, Міністерства освіти, науки, досліджень і спорту Словацької Республіки, Міністерство внутрішніх справ Словацької Республіки, Офісу Уряду Словацької Республіки та Офісу уповноваженого Словацької Республіки у справах національних меншин [15]. Необхідність розробки плану дій на визначений період є одним із основних завдань, які впливають з Національної стратегії захисту та підтримки прав людини в Словацькій Республіці.

Висновки і пропозиції. Таким чином, плани дій та інші незаконодавчі доку-

менти у сфері забезпечення та захисту прав осіб, які є представниками національних меншин та етнічних груп у Словацькій Республіці є дієвим інструментом політики держави, сприяють вчасному реагуванню влади на актуальні питання та проблеми національних меншин, розширюють інструменти для координації роботи між відповідальними урядовими інституціями, міністерствами та іншими суб'єктами у виконанні зобов'язань Словацької Республіки у сфері захисту прав та забезпечення відповідного статусу національних меншин та етнічних груп і, що найважливіше, передбачають механізми залучення самих національних меншин до розробки і прийняття рішень, які їх стосуються. Плани дій є ефективними та результативними елементами стратегії держави у сфері політики щодо меншин (у тому числі ромів, враховуючи розробку окремих стратегій та відповідних планів дій щодо ромської громади), дозволяють актуалізувати та контролювати питання забезпечення їх прав, вирішення поточних та гострих проблем відповідно до вимог часу. Механізми розробки, прийняття та реалізації незаконодавчих документів щодо національних меншин у Словацькій Республіці, їх практичне значення в етнополітиці держави та роль для самих меншин, дають можливість говорити про перспективність подальших досліджень у цьому напрямку, у тому числі з рекомендаційною метою для суб'єктів влади різних рівнів.

Список використаної літератури:

1. Akčný plán ochrany práv osôb patriacich k národnostným menšinám a etnickým skupinám na roky 2021 – 2025. Bratislava, 2021. 31 s. URL: https://www.narodnostnemensiny.vlada.gov.sk/site/assets/files/3563/akcny_plan_ochrany_prav_osob_patriacich_k_narodnostnym_mensinam_a_etnickym_skupinam_na_roky_2021_-_2025.pdf?csrt=12979343570786929930 (дата звернення: 25.07.2022).
2. Akčný plán ochrany práv osôb patriacich k národnostným menšinám a etnickým skupinám na roky 2016 – 2020. 19 s. URL: https://www.narodnostnemensiny.vlada.gov.sk/site/assets/files/3563/akcny_plan_na_ochranu_prav_osob_patriacich_k_

- narodnostnym_mensinam_a_etnickym_skupinam_na_roky_2016_-_2020.pdf?csrt=12979343570786929930 (дата звернення: 24.07.2022).
3. Celoštátna stratégia ochrany a podpory ľudských práv v Slovenskej republike. URL: <https://www.minedu.sk/data/att/14484.pdf> (дата звернення: 20.07.2022).
 4. Celoštátna stratégia ochrany a podpory ľudských práv v Slovenskej republike. Úrad splnomocnenca vlády SR pre národnostné menšiny. URL: <https://www.narodnostnemensiny.vlada.gov.sk/spravy-a-koncepcne-materialy/celostatna-strategia-ochrany-a-podpory-ludskych-prav-v-slovenskej-republike/?csrt=8921692511958992648> (дата звернення: 20.07.2022).
 5. ECRI report on the Slovak republic. Council of Europe. December 2020. URL: <https://rm.coe.int/ecri-6th-report-on-the-slovak-republic/1680a0a088> (дата звернення: 12.05.2022).
 6. Framework Convention for the Protection of National Minorities: News 2019. Slovak Republic: receipt of the 5th cycle state report. URL: https://www.coe.int/en/web/minorities/news-2019/-/asset_publisher/WSzOdQnzJ7kM/content/slovak-republic-receipt-of-the-5th-cycle-state-report?inheritRedirect=false&redirect=https%3A%2F%2Fwww.coe.int%2Fen%2Fweb%2Fminorities%2Fnews-2019%3Fp_p_id%3D101_INSTANCE_WSzOdQnzJ7kM%26p_p_lifecycle%3D0%26p_p_state%3Dnormal%26p_p_mode%3Dview%26p_p_col_id%3Dcolumn-4%26p_p_col_count%3D1 (дата звернення: 12.05.2022).
 7. Kichera N. Ensuring and protecting the rights of national minorities in the Visegrad countries (on the example of Slovakia). *Pogranicze. Polish Borderlands Studies*. 8(1). 2020. С. 21-38. URL: <https://doi.org/10.25167/ppbs1850>
 8. O ochrane práv príslušníkov národnostných menšín a etnických skupín bude úrad splnomocnenca pre menšiny diskutovať v regiónoch. Úrad Vlády Slovenskej republiky. URL: <https://www.vlada.gov.sk/o-ochrane-prav-prislusnikov-narodnostnych-mensin-a-etnickych-skupin-bude-urad-splnomocnenca-pre-mensiny-diskutovat-v-regionoch/> (дата звернення: 20.07.2022).
 9. Príprava Celoštátnej stratégie ochrany a podpory ľudských práv v Slovenskej republike. Rada vlády SR pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť. URL: <https://www.radavladylp.gov.sk/celostatna-strategia-ochrany-a-podpory-ludskych-prav-v-sr/> (дата звернення: 26.05.2022).
 10. Správa o plnení úloh Akčného plánu ochrany práv osôb patriacich k národnostným menšinám a etnickým skupinám na roky 2016 – 2020. Bratislava, 2021. 41 s. URL: https://www.narodnostnemensiny.vlada.gov.sk/site/assets/files/3563/sprava_o_plneni_uloh_akcneho_planu_ochrany_prav_osob_patriacich_k_narodnostnym_mensinam_a_etnickym_skupinam_na.pd?csrt=12979343570786929930 (дата звернення: 25.07.2022).
 11. Správa o postavení a právach príslušníkov národnostných menšín. URL: <https://www.narodnostnemensiny.vlada.gov.sk/spravy-a-koncepcne-materialy/sprava-o-postaveni-a-pravach-prislusnikov-narodnostnych-mensin/?csrt=12979343570786929930> (дата звернення: 20.07.2022).
 12. Stratégia pre rovnosť, inklúziu a participáciu Rómov do roku 2030. Splnomocnenec vlády SR pre rómske komunity. 60 s. URL: <https://www.minv.sk/?strategia-pre-rovnost-inkluziu-a-participaciju-romov-do-roku-2030> (дата звернення: 25.07.2022).
 13. Úrad splnomocnenca vlády SR pre rómske komunity. Dokumenty. URL: <https://www.romovia.vlada.gov.sk/dokumenty/?csrt=12624679571172647429> (дата звернення: 24.07.2022).
 14. Zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín. URL: http://www.narodnostnemensiny.gov.sk/data/files/1277_zakon-184-1999.pdf (дата звернення: 12.05.2022).
 15. Zástupcovia menšín včera rokovali aj o Akčnom pláne ochrany práv príslušníkov národnostných menšín a etnických skupín. Úrad Vlády Slovenskej republiky. URL: <https://www.vlada.gov.sk/19767/zastupcovia-mensin-vcera-rokovali-aj-o-akcnom-plane-ochrany-prav-prislusnikov-narodnostnych-mensin-a-etnickych-skupin/?pg=2> (дата звернення: 25.05.2022).

Kichera N. Mechanisms of public administration in the context of the development and implementation of non-legislative documents on national minorities in the Slovak Republic

Summary. The main subject of this study is the existing mechanisms for the participation of national minorities in the processes of public policy and administration in the Slovak Republic, which are provided for by the state strategy in the field of protection and provision of the rights of national minorities and ethnic groups. They are contained not only in state legislation and specific laws, but also in non-legislative documents in the field of ensuring and protecting the rights of national minorities and ethnic groups and are the part of the National Strategy for the Protection and Support of Human Rights in the Slovak Republic. Non-legislative documents on national minorities are a functional and effective element of Slovak ethnopolitics, which reflects the dynamics of ethno-national and ethno-political processes and problems in society and allows timely response to them, due to the determination of time limits for the functioning of the document, the development of the next document taking into account the results of the previous one and the involvement of national minorities to the process of their preparation. This practice contributes to the constant involvement of national minorities in the management process as subjects of public policy, in particular, gives them the possibilities for participation in defining issues and solving problems that concern them, also ensures the cooperation of authorities, local self-government and civil society (representatives and organizations of national minorities, experts, etc.). In addition, such non-legislative documents as action plans for the protection of the rights of persons belonging to national minorities and ethnic groups, various strategies of both broad importance (strategies for the prevention of discrimination, protection of human rights, etc.) and special (for example, specifically on the Roma community), envisage and propose practical measures for the implementation of theoretical, sometimes even formal, provisions of legislation in one or another area, in this case the area of protecting and providing the rights of national minorities and ethnic groups. Such system of implementation of the ethnopolitics of the state contributes to the effective functioning of public administration in this sphere.

Key words: public administration, ethnopolitics, national strategy, national minorities, legislation, non-legislative documents, the Slovak Republic.